

Feliç fent feliços als altres

Katia Blondeau és una numerària auxiliar de l'Opus Dei. Actualment, treballa a l'Escola d'Hostaleria Dosnon a prop de Soissons (França).

12/12/2011

Què significa per a tu ser numerària auxiliar?

Per a mi, una numerària auxiliar és una cristiana, una persona de l'Opus Dei que viu el celibat, i que procura posar els altres (la família, els clients,

els amics) en el centre de la seva feina, -en el meu cas, l'hostaleria- i d'aquesta forma servir Déu, conèixer-lo i estimar-lo.

Busco crear un ambient familiar en el lloc on treballo, i així espero contribuir a l'equilibri i al benestar de les persones a les quals arribo amb la meva professió.

Com es concreta això? En la cura que procuro posar en els detalls: per exemple, en parar la taula per menjar, o prestant atenció a les necessitats de tothom. És a dir, es tracta de fer feliços als altres.

Actualment, treballo com a monitora tècnica de l'Escola d'Hostaleria Dosnon. En concret, em responsabilitzo de l'atenció i el servei dels assistents que acudeixen a les activitats de formació i als recessos espirituals al Centre de Trobades Couvrelles, veí de l'escola d'hostaleria.

Com ha reaccionat la teva família davant aquesta elecció vital teva?

Els meus pares no coneixien l'Opus Dei quan jo vaig començar a freqüentar un centre, per això, lògicament van voler informar-se. Em van fer preguntes, i jo les hi vaig anar responent. A poc a poc, van poder conèixer el clima familiar que hi ha a la casa on visc i es van trobar satisfets i a gust en l'ambient.

Fa poc, el pare, cuiner de professió, va venir per preparar un sopar de gala que oferíem a una de nosaltres pel seu aniversari. I vénen els dos regularment a l'Escola Dosnon a les activitats que organitzem.

Quin ha estat el teu recorregut professional?

Quan vaig acabar els estudis d'hostaleria, vaig treballar durant un temps al restaurant d'un gran grup empresarial. Vaig aprendre molt i a

bon ritme, ja que els treballs d'hostaleria no s'improvisen. Trinxar i flamejar davant el client, l'art de la taula, enologia... tot anava molt bé, però jo volia treballar per a la meva família, l'Opus Dei. Així que vaig començar a treballar en les tasques domèstiques d'alguns centres de l'Obra.

Actualment, sóc professora de restauració en una escola d'hostaleria on, a més, l'Opus Dei ofereix una formació cristiana a les alumnes que ho desitgen. Allà és on procuro transmetre tots els meus coneixements professionals juntament amb l'atenció als altres que considero tan interessant.

Avui dia ha augmentat l'interès per les professions directament relacionades amb el servei als altres, anteriorment menys valorades. Què et sembla aquest canvi de mentalitat?

Em sembla molt positiu i, alhora, lògic!

És com redescobrir el valor que té cada persona i la necessitat que tenim de ser estimats. Al meu entendre, gran part dels problemes de la societat sorgeixen de la indiferència amb què de vegades ens tractem els uns als altres.

Considero que aquestes professions relacionades amb el servei contribueixen molt directament a crear una societat més humana i càlida, acollidora. Per això, em sembla lògic que cobrin un nou valor: aporten un benefici enorme a la societat.

No et sembla que en una època en què tothom busca tenir cada vegada més drets i treballar menys, el vostre ritme de treball pot semblar excessiu?

Els qui treballem en el sector de serveis i en l'hostaleria sabem que les nostres ocupacions s'escapen una mica dels estàndards: treballem quan els altres descansen, prenem les vacances fora de temps, etc.

Pel que fa al ritme de treball, evidentment és exigent: només cal mirar el personal de sala o de cuina d'un restaurant en un dia de molta afluència! Per part meva, amb les 35 hores de treball em sento satisfeta respecte als companys...

Els dies festius, per tant, són sinònim de més treball per a tu?

És clar! Ja que els dies en què es celebra alguna cosa demanen una mica més d'atenció, t'has de bolcar una mica més per, preparar, per exemple, el plat favorit d'algú o imaginar una decoració nova per a la taula, una cosa original i inesperada.

M'agrada donar aquesta dimensió familiar a la meva feina i manifestar-ho en aquests detalls d'afecte cap a la meva gent. A mi, aquestes coses petites no em suposen una càrrega de treball, sinó que són més aviat una alegria, perquè saps que els altres estan gaudint amb això.

És una cosa que sempre he experimentat en els centres de l'Opus Dei on la gent intenta fer la vida alegre als altres, especialment si algun d'ells està passant un moment difícil, per motius de treball, salut o qualsevol altre cosa. Crec que les numeràries auxiliars tenim un paper molt important en aquest camp i això m'estimula a dur a terme el meu treball amb més professionalitat i cura.

Et sembla que els treballs de servei estan ben remunerats?

El meu sou es correspon amb els meus coneixements i la meva feina. No és desorbitant, però sí suficient.

Actualment, estic contractada per l'Escola Dosnon. Jo m'encarrego del meu propi sosteniment econòmic: roba, alimentació, llibres, entreteniment, etc.

Procuro gastar els diners amb sentit de responsabilitat, sabent que -igual que qualsevol persona a l'Opus Dei i sempre que sigui possible- puc col·laborar econòmicament amb un gran nombre d'iniciatives socials, culturals i educatives que persones de l'Obra porten a terme arreu del món. M'agrada poder contribuir al desenvolupament d'iniciatives en països necessitats, encara que sigui amb petites quantitats.

Quina és la frase de sant Josepmaria que més t'agrada?

"Que la teva vida no sigui una vida
estèril. Sigues útil. Deixa rastre.
Il·lumina amb la lluminària de la
teva fe i del teu amor".

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/felic-fent-
felicos-als-altres/](https://opusdei.org/ca-ad/article/felic-fent-felicos-als-altres/) (01/03/2026)